

MILIÓN DETÍ SA MODLÍ RUŽENEC 2018

Milé deti!

Dnes sa na vás opäť obraciame s prosbou o vašu pomoc. Určite všetky dobre viete, že vo svete je veľa vojen, sporov, hladu a biedy. My dospelí už často nevidíme žiadne východisko. Ale vy môžete pomôcť viac ako ktokoľvek iný!

Keď raz Pán Ježiš žehnal deti, učenici ich odháňali, aby odišli. No Pán Ježiš to nedovolil, a povedal im: „Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo!“ Pán Ježiš dal vám deťom osobitnú moc, aby ste mu modlitbou pomohli poraziť zlo vo svete. Preto vás aj tento rok znovu pozývame, aby ste sa spolu modlili ruženec a vyprosovali pokoj vo svete. Ruženec má totiž veľkú moc. Keď sa ho modlíte, držíte sa ruky Panny Márie a ona spolu s vami dokáže vyprosiť u Pána Ježiša skutočné zázraky! To uvidíte aj na nasledujúcom príklade zo života svätej Márie Alfonzíny z Palestíny.

14. apríla 1886 sa udialo čosi neuveriteľné. V tento deň pomáhala 12-ročné dievča menom Nousseira Habib pri čistení kamennej dlažby v prístavbe domu rehoľných sestier. Vtedy tam ešte nemali tečúcu vodu, ako to máme my, preto malá Nousseira musela zakaždým chodiť k studni a vodu naberať vedrom visiacim na lane.

Zo začiatku išlo všetko dobre, ale po chvíľke už dievčatko nemalo dosť síl a plné vedro ju stiahlo do cisterny hlbokej 8 metrov. Sestra Katarína, ktorá to videla, hlasno volala o pomoc, no až o desať minút prišli muži a tí spustili lano do studne. Dievča sa síce dvakrát vynorilo na hladinu, ale bolo už v bezvedomí, a preto sa lana nedokázalo zachytiť.

Medzitým už pri studni boli plačúci rodičia malej Nousseiry a obyvatelia dediny. No pomôcť jej už nedokázal nikto. Sestra Mária Alfonzína hneď zvolala do kostola deti, ktoré boli pri nej, a pred Oltárnou Svätosťou sa s nimi začala modliť ruženec. Spoločne a z celého srdca prosili Pána Ježiša o záchranu svojej kamarátky. Potom sestra Mária Alfonzína utekala späť k studni, predrala sa cez huf ľudí a hodila do cisterny svoj ruženec.

Nahlas pritom zvolala: „Kráľovná ruženca, zachráň toto dieťa a pomôž nám v našej veľkej núdzi!“ Prítomní ju vysmiali a kričali: „Dievča sa utopilo, veď takmer hodinu leží na dne cisterny.“ No sestra Mária Alfonzína sa nedala odradiť, znova odišla k deťom do kostola a pokračovala v modlitbe ruženca.

Medzitým pri cisterne zostala sestra Katarína. Ona tiež verila, že Panna Mária môže u Boha vyprosiť všetko. Preto spustila vedro ešte raz až na dno. Zrazu sa lano pohlo. Keď sestra s pomocou muža stojaceho vedľa nej začala vedro vyťahovať, predstavte si, čo sa stalo: Nousseira stála vo vedre s ružencom okolo krku!

Ako keby sa nič nebolo stalo, objala svoju učiteľku a rozprávala: „Keď som bola vo vode, cítila som, ako na mňa padol jasne žiariaci ruženec a ako sa mi ovinul okolo krku a ruky. Cisterna bola zrazu plná svetla. Vo vode som sa cítila tak dobre ako na pohovke. Potom som videla pri otvore cisterny veľa ľudí a nejaký hlas na mňa zavolať: ‚Chyť sa lana!‘ Chytila som sa ho a som vonku celá a zdravá.“

Sestra Katarína ihneď utekala do kostola a sestru Máriu Alfonzínu, ktorá sa tam ešte stále modlila, porozprávala o zázračnej záchrane dievčatka. Keď sestra Mária Alfonzína vyšla z kostola, natešená Nousseira jej išla v ústrety a povedala: „To, čo som videla v cisterne ožiarené ružencom, ma naplnilo neopísateľným šťastím! Len mi je ľúto, že ma z nej tak rýchlo vytiahli.“

Nousseira sa odvtedy denne spolu so sestrami modlila ruženec a všetkým vďačne rozprávala o svojej zázračnej záchrane.

Ďakujeme za vašu modlitbu!

